

Apdovanoti konkurso „Darni šeima“ nugalėtojai

Ministerijos atstovas Tomas Milevičius ragino darnias šeimas „atsiverti“, skleisti savąją patirtį, nors tai ir nėra lengva.

Baigiasi LR Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos globojamas projektas „Darni šeima“. „Suvalkiečio“ redakcija yra šio projekto partnerė, savo skaitytojus ne kartą informavome apie tai, kaip šis konkursas vyksta visoje šalyje. Gruodžio 4 d. planuojamas finalinis respublikinis renginys, kuriame

dalyvaus nominacijomis įvertintos šeimos iš visos Lietuvos, o pastaruoju metu renginiai vyko apskrityse. Darniausias šeimas rinko ir organizatoriai, ir interneto svetainės lankytojai.

Baigiamasis Marijampolės apskrities renginys vyko Marijampolės savivaldybės salėje. Padėkas už dalyvavimą gavo visos devynios konkurse dalyvavusios šeimos (daugumoje apskričių dalyvių skaičius buvo didesnis), o penkioms įteikti ir specialūs šio konkurso apdovanojimai. Smagu, kad į šventę atvyko visos: kai kurios dideliu gražiu būriu, kitų dalyvavo tik atstovai, tą dieną galėję atitrūkti nuo mokslų ar darbų – tik dar kartą galėjome įsitikinti, kad šiose šeimose kiekvienas narys turi konkrečias pareigas ir daug veiklos...

Renginį vedusi aktorė Kristina Savickytė gražiai visus pasveikino ir jų sėkme pasidžiaugė, akcentuodama mintį: „kad Lietuva atsikeltų, reikia pradėti nuo šeimų...“ Panašios mintys skambėjo ir Marijampolės savivaldybės mero patarėjo Albino Mitrulevičiaus, Socialinių reikalų departamento direktorės Daivos Pankauskienės neilgose, šiltose

kalbose. Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Šeimos gerovės skyriaus vedėjas pavaduotojas Tomas Milevičius dėkojo ir nugalėtojams, ir visiems dalyviams bei prie projekto prisidėjusiems: nėra taip paprasta eiti į viešumą, atsiverti, papasakoti apie save – to reikalavo konkurso sąlygos. Aplinka ne visada palanki tokiems dalykams. „Šis konkursas – didesnio projekto dalis, o jo tikslas – kurti palankesnę šeimai aplinką, nes šeima yra didysis davejas, viso, kas geriausia, pavyzdys“... „Mažiau vartokime žodį „aš“, dažniau – „mes“, – sakė sveikindamas šventės dalyvius marijampolietis Vitalius Striuogaitis (jis su žmona Rita yra pelnę šeimų ambasadoriaus titulą).

Už tradicijų puoselėjimą apdovanojama Gvazdaičių šeima, 25 metus esanti kartu, užauginusi penkis vaikus. Už jaunąją kartą – Andziulių šeima (apie ją „Suvalkietis“ neseniai rašė). Keturi vaikus auginanti Kadusauskų šeima – pokalbis su Virginija Kadusauskiene taip pat buvo spausdintas - apdovanojama už bendruomeniškumą, Stadulių šeima – už ryšius tarp kartų. Visos šios šeimos – iš Marijampolės savi-

Už tradicijų puoselėjimą apdovanojama Gvazdaičių šeima.

Už ryšius tarp kartų apdovanojama Stadulių šeima.

Renginio vedėja Kristina Savickytė (centre) kalbina Panitauskų šeimos, atstovavusios Vilkaviškio rajonui, narius.

valdybės, be konkurso organizatorių apdovanojimų, joms įteiktos ir savivaldybės administracijos dovanos. Vienintelė prizininke tapusi Panitauskų šeima iš Vilkaviškio rajono gavo nominaciją už sėkmingą šeimos verslą – juos sveikino ir Vištyčio seniūnijos atstovai. Visiems įteiktos ir „Suvalkiečio“ redakcijos dovanėlės, o apie konkurso laimėtojus ateityje ketiname parašyti plačiau.

Šventės dalyviams gražų koncertą surengė Muzikos mokyklos moksleiviai. Surengta viktorina,

kurioje buvo galima laimėti „kelialapį“ į „Vichy vandens parką“ Vilniuje visai šeimai. Labiausiai atsakinėti į klausimus sekėsi Gvazdaičiams, nors kiti atsiliko labai mažai. Po to dar vyko smagios vaišės, buvo dėliojama išpūdinga dėlionė, fotografuojamasi...

Nijolė LINIONIENĖ
Konkurso iniciatyvinės grupės narė

Ričardo PASILIAUSKO
nuotraukos.

Gamtos turtai ir mes

Jau senokai persiritome į antrąją rudens pusę, ir, įžengdami lapkritinį, jaučiame vėlyvojo rudens alsavimą. Lapkričiui tenka nepaprastas vaidmuo: jis turi nuplėšti paskutinius lapus, sukloti juos ant medžių šaknų, turi paruošti taką žiemai. Nors žiemos pradžia tampa vis sunkiau atspėjama, tačiau pirmųjų jos ženklų tradiciškai laukiame lapkričio viduryje. Tiesa, jie nerėškia tikrosios žiemos pradžios...

Dabar žvalgomės, tikėdami rasti tikro rudens ženklus. Jų aplinkui – kiek nori: dar žali augalai, lapais šnarantys medžiai, neišskridę paukščiai keliautojai. Žolėje tebekruta vabzdžiai, vorai, švystelėjus saulutei ima ropinėti skruzdėlės ir sudūzgia vapsvos. Dažną rudenį tokiu metu matydavome skraidančius žirgelius (laumžirgius), klausydavomės grojančių žiogų. Šis ruduo kitoks, jo vėsa ir drėgmė užgniauzė daugelį jautresnių gyvybių. Tačiau jeigu kurį pusdienį švystelės saulute, nenustebkite pamatę drugelius, uodus, boružas. Gal ir bitės dar apsuks ratą ore – toks pasiskraidymas joms labai tinka.

Labiausiai nestebina šiuo metu į žiemojimo vietas keliaujančios varlės – prie ežerų, tvenkinių, pelkučių žolėje juda, vandens link šokuoja pievinės, smailasnakės varlės. Rupūžės, žiemojančios sausumoje, jau senokai nuniro į pelių

Ruduo nestebina niekuo

urvelius ar po kelmiais, kupstais esančias ertmes. Tokiose vietose žiemos ir angys – kol kas jas dar galima išsvysti žemės paviršiuje, ypač švystelėjus saulutei. Angis - arba marguolė gyvatė - nėra labai jautri vėsiems orams. Jas galima regėti net šiltesnėmis žiemos dienomis, o pavasarį jos pasirodo dar nenutirpus paskutiniam sniegui. Šiuo metu į žiemojimo vietas giliauose urvuose keliauja žalčiai.

Neseniai atsiveikino paskutinės gervės, tačiau laukuose, arimuose ir želmų plotuose bėginėja pempės, švilpsi guvūs ir palyginti baikštūs dirviniai sėjkai. Kiti keliauninkai paukščiai jau išskrido – metas vietą

užleisti iš šiaurės skubantiems svirbeliams, čimčiakams, tūbuotiesiems suopiams. Jiems Lietuva – šiltieji kraštai.

Kol miškai neatsiveikino su geltona lapų spalva, prašvitus saulei galima tikėtis puikių vaizdų. Jie dar kartą paliudija: ruduo yra gražus ir geras. Tikėkimės, kad toks bus ir lapkritis. Na, o žiema... Visi labai norėtų žinoti, kokia ji bus. Tačiau jos charakterį galime tik nuspėti, nes jokie prietaisai, jokie augalai ir gyviai nejaučia taip greitai įvyksiančių pokyčių.

Selemonas PALTANAVIČIUS
Autoriaus nuotrauka.

Žalčiai tik dabar keliauja į savo žiemos guolius.

Patalpas Kalvarijos centre teatras atsikovojo dar metams...

(Atkelta iš 1 psl.)

Kalvarijos teatro režisierius ir vadovas Kęstutis Krasnickas dėl teatro iškelimo buvo nusiteikęs kovingai. „Parapijos salėje teatras repetavo ir vaidino dešimt metų, per tą laiką ši salė tapo vienu iš didžiausių miestelio traukos centrų, čia vyksta ne tik spektakliai, bet ir beveik visi Kalvarijos renginiai: bendruomenės susirinkimai, susitikimai su visuomenės ir politiniais veikėjais“, - priminė Tarybos nariams K. Krasnickas tuomet, kai buvo bandoma priimti sprendimą dėl salės nuomos nutraukimo. Teatro persikėlimas į kariniame miestelyje esančią salę neatrodė priimtinas ne tik režisieriui, bet ir kai kuriems Tarybos nariams, tad sprendimas nutraukti nuomą nebuvo priimtas, o vietoj jo atsirado kitas – leisti sale naudotis teatrui pagal panaudos sutartį, t. y. sumokant už šildymą, elektrą, kitus patarnavimus. Tokį sprendimą Taryba, aišku, priėmė vienašališkai, nė nesiderėjusi su klebonu dėl nuomos sumažinimo. Tad kurį laiką salės likimas kabojo nežinioje.

Tačiau neseniai paaiškėjo – bent jau metams teatras lieka parapijos salėje pagal panaudos sutartį, taigi miestelio gyventojams nereikės

vargti nusigaunant į renginius kariniame miestelyje. Vis dėlto režisierius K. Krasnickas teigia, kad buvę gražu, kai savivaldybė paremdavusi bažnyčią mokėdama nuomos mokesčių. Na, bet dabar yra kaip yra – metas visiems sunkus.

Deja, mėgėjiško teatro žmonės kol kas sako dar negalintys lengviau atsikvėpti – dabar dar gresia ir etatų mažinimas. Kadangi šiemet biudžetas daug mažesnis, svarstomos visos galimybės taupyti, tarp jų, esą, būta ir siūlymo teatrą palikti tik su vienu etatu. Šiuo metu teatre dirba režisierius, po pusę pastatymų dalies vedėjo etato yra pasidaliję du žmonės, taip pat po pusę etato skirta dailininkui, kūrui ir 0,75 – valytojai.

Žodžiu, maštoma, jog kultūra – ta sritis, iš kurios galima sutaupyti. Tokios mintys kultūros darbuotojų neramina. „Juk yra kitų alternatyvų taupyti, – nerimą dėl ateities išreiškia ir režisierius, – kad ir nemokamų atostogų eiti, bet ne žmones atleisti, visai juos sužlugdant. Pagaliau savivaldybės administracija juk nesusimažino etatų, nerodo pavyzdžio kitiems...“

Jurgita AUKŠTAITYTĖ